

Posudek oponentky

na rigorózní práci Mgr. Michala Šimka „Právní úprava doménových jmen .cz a .eu“

Rigorózní práce je věnována poměrně nové problematice regulace doménových jmen .cz a .eu. Záměrem autora, jak píše v Úvodu své práce, je zabývat se především popisem právních struktur, které vznikají při registraci a užívání doménových jmen .cz a .eu. Podle autora jsou to právě doménová jména, na jejichž příkladu lze dokumentovat samotnou podstatu sítě internet. Práce je zcela aktuální a zaměřuje se na řadu otázek z oblasti internetového práva, které jsou dnes diskutovány po celém světě. Je proto překvapivé, že autor se omezuje pouze na českou literaturu a opomíjí zahraniční zdroje, kterých je dostatečné množství a které jsou dostupné i pro českého čtenáře (z rigorózních prací v internetovém právu, u nichž jsem byla konzultantkou, uvádím jen pro ilustraci z poslední doby práce D. Šlemarové a B. Krajcové a zahraniční literaturu v nich citovanou).

Práce je rozdělena do pěti částí, z nichž první je Úvodem a poslední Závěrem, po němž následují velmi zajímavé přílohy. Těžiště je patrně v části čtvrté, dále vnitřně rozčleněné, která se zabývá právní úpravou doménových jmen .cz. Struktura práce je poměrně přehledná, i když z hlediska oboru mezinárodního práva soukromého, v jehož rámci byla práce předložena, by bylo možno očekávat členění více odpovídající tomuto oboru. Na druhé straně obtížné hmotněprávní zařazování některých institutů odůvodňuje i předloženou koncepci práce, kdy nejprve je pojednáno o otázkách hmotněprávních a poté teprve o otázkách kolizních..

Po první části, Úvodu, se další kapitola, nazvaná „Obecně o doménových jménech“, věnuje vymezení základních pojmů a právnímu charakteru doménových jmen. Následuje kapitola „Právní úprava doménových jmen –cz“, která vychází nejprve z historie a registrace (předchází pojednání o zástavním právu - ?), poté se věnuje hospodářské soutěži, nekalé

soutěži, ochranným známkám a ochraně firmy a názvu právnické osoby. Asi by bylo možno uvažovat i o odlišné struktuře této v podstatě obecné části vybrané problematiky, to je však věcí autora. Teprve poté se dostává k mezinárodnímu právu soukromému. Na s. 49 autor uvádí, že procesním protějškem Římské úmluvy je Nařízení Brusel I, to by mohl autor blíže upřesnit při ústní obhajobě své práce. Po právu rozhodném pro závazkové poměry ze smluv se autor zabývá právem rozhodným pro závazkové vztahy z deliktů a náhradou škody. V této partii zcela postrádám jakoukoli zmínku o Nařízení Řím II, možná i v tomto směru by byl býval užitečný pohled do zahraniční literatury. O tomto předpisu by měl autor blíže pohovořit při ústní obhajobě, protože jednou z otázek, které si klade v souvislosti s rozbořením § 15 ZMPS, je právě otázka kolizních kritérií, která byla předmětem diskusí právě v souvislosti s přípravou Nařízení (srov. i jeho Preambuli). Zajímavé jsou rovněž otázky procesní: na s. 53 uvažuje autor o tom, že bude o náhradu škody vzniklé v Německu žalován před českým soudem – nepůjde to i jinak? Další kapitola se zaměřuje na doménu .eu. Autor se podrobně zabývá jak otázkami registrace, tak řešením sporů. Pro mne osobně jsou velmi zajímavé otázky řízení ADR a jeho srovnání s rozhodčím řízením, jakož i úvahy o subsidiární či spíše přiměřené aplikovatelnosti občanského soudního řádu. Autor se podrobně zabývá i dalším speciálním řízením, jímž je řízení on-line (ke s. 55 n.): jaký má podle autora význam Řád on-line v aktuální praxi Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR? Práce ústí v neméně zajímavý závěr, v němž se autor obecně vyslovuje k problémům, které jsou aktuálně spojeny s doménovými jmény, zejména s doménou .cz.

Rigorózní práci hodnotím přes uvedené připomínky velmi pozitivně, autor se zaměřuje na řadu sporných otázek, k nimž vyjadřuje své osobní názory, prokazuje samostatnost myšlení, schopnost pracovat s původními prameny i s literaturou, ovšem – s výjimkou některých internetových zdrojů - převážně jen českou.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Michalovi Šimkovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 21.5.2008